
Rolf Seljelid

MINNEORD

SVETLANA ZYKOVA

DMITRI SVISTOUNOV

Mål og urokkelig grense for alt har de evige guder satt på den fruktbare jord for alle som døden kan ramme.

(Homer, Odysseen. Gjendiktet av P. Østbye)

Rolf Seljelid, medlem av Det Norske Videnskaps-Akademi, tidligere professor og leder ved Avdeling for eksperimentell patologi ved Universitetet i Tromsø, gikk bort den 14. juni 2023. Han ble 89 år gammel.

Vi møtte Rolf på 90-tallet, da han først var vår veileder og leder, og etter hvert ble vår gode nabo og kjære venn.

Døden er en del av livets gang, men når denne meldingen kom, opplevdes allikevel budskapet som sjokkerende og uvirkelig. I flere dager prøvde vi å sette ord på hva vi følte, men klarte det ikke. Rolf, som var så ekstraordinært begavet med ord, både vitenskapelig og skjønnlitterært, hadde visst elever som ikke kunne finne ord for å beskrive tapet. En hadde mest lyst til å joike, men det kunne en heller ikke. Det nærmeste vi kommer er at med Rolfs bortgang er en hel epoke i våre liv over.

Rolf var uten tvil en av de mest imponerende personene vi har møtt. Han hadde en eksepsjonell evne til å utforske eksistens fra forskjellige og uortodokse synsvinkler. Hans interesser strakk seg langt utover medisin og forskning, og inkluderte filosofi, matematikk, religion, fysikk, litteratur, historie, kunst og politikk, bare for å nevne noe. Vi husker Rolf som en uredde person med stor styrke, både fysisk og mentalt. Han gjorde det han mente var riktig, og stod med rak rygg i stormer og nedbør. Rolf stilte opp for de svake og de «ubetydelige», og hadde venner både blant verdens intellektuelle elite og de som faller utenfor samfunnet. Han var norgespatriot og grenseløs kosmopolitt samtidig.

Ingen kan erstatte Rolfs plass i våre hjerter, og det er vanskelig å forestille seg det enorme tapet som hans kone Gro nå står i.

I et av sine første møter med en student overrasket Rolf vedkommende ved å si noe studenten nettopp hadde tenkt. «Hvordan gjettet du dette, Rolf?» lurte studenten på og tenkte at Rolf hadde røntgensyn. Rolf så vedkommende rett i øynene. «Jeg sender røntgenstråler gjennom hjernen din», kom det forbausende svaret.

Din utstråling er dessverre ikke lenger tilgjengelig for oss, Rolf, men den har satt dype spor i mange. Og når du nå er utenfor våre sanselige dimensjoner, ønsker vi deg lykke til videre og riktig god reise i det krumme Riemann-rommet, i et koordinatsystem der minst «en av aksene, den imaginære, både finnes og ikke finnes, som alt virkelig vakkert her i verden» (hentet fra Rolfs bok *Vi kom oss aldri til Afrika*).

Vuelkieh raeffesne.

Счастливого пути твоей душе, и пусть земля будет пухом твоему телу.

Med sorg, savn og takknemlighet.

Publisert: 4. september 2023. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.23.0469

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 15. juli 2026.